

Η διακονία προς τον συνάνθρωπο στα 40 χρόνια ιερωσύνης μου (π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας, παπαδάσκαλος)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2gb2DjH>]

Και τον λόγο του ιερού υμνογράφου: “Όλος εκ νεότητος, ταις ηδοναίς εδουλώθην, της σαρκός και γέγονα, παθών καταγώγιον τυραννούντων με, της ψυχής όλως δε, αλογήσας Σώτερ, εντολών σου κατεφρόνησα, αλλά ο πλάσας με, και ειδώς ημών την ασθένειαν, ο μόνος αναμάρτητος, δος μοι την συγχώρησιν Εύσπλαχνε, ων περ εν αγνοία, και γνώσει αισθητώς και νοητώς, από νεότητος ήμαρτον, μόνε Ευσυμπάθητε”. (Προσόμοιο Στιχηρό Παρακλητικής, Ήχος πλ. β’, Δευτέρα εσπέρας).

Η αλλαγή των άλλων προϋποθέτει πρώτα την εσωτερική δική μου. Η διαλογική σχέση με το Θεό, με (μας) οδηγεί στην αυτογνωσία: “Δος μοι, μετανοίας λογισμόν, δος και κατανύξεως πόθον, τη ταπεινή μου ψυχή, έγειρον εξ ύπνου με δεινής πωρώσεως, και το σκότος απέλασον, το της ραθυμίας, και της απογνώσεως λύσον την ζόφωσιν, όπως ανανεύσας ο τάλας, σοι προσκολληθήσωμαι Λόγε, και σου τοις θελήμασι πορεύσομαι”. (Παρακλητική, Στιχηρό Προσόμοιο Ήχος β’, Κυριακή εσπέρας).

Η διακονία μου έξω από το Ναό (διακονία αγάπης προς τον οιονδήποτε άνθρωπο, δικό ή ξένο, σε όλες τις αναζητήσεις και ανάγκες του) είναι προέκταση της Θείας Λειτουργίας και όχι ένας οριζόντιος ακτιβισμός.

φωτο: Βασίλης Κώστας

0

Χριστός είπε: “επέинаσα γαρ, και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ με, ξένος ήμην, και συνηγάγετέ με, γυμνός, και περιεβάλετέ με, ησθένησα, και επεσκέψασθέ με, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς με”. (Ματθ. 25, 35-36). Και πρόσθεσε: “εφ’ όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε”. (Ματθ. 25, 40).

Και ο Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος βεβαιώνει: “Όταν ξέρετε ότι βάλατε στο τραπέζι αυτού που πεινάει ένα πιάτο φαγητό, θα πάρετε κι εσείς χαρά” (Εγκύκλιον σημείωμα, αρ. πρωτ. 590, 26-5-2014) και αποδίδει τη σημερινή (και όχι μόνο) γενικευμένη κρίση “στην κακή χρήση του αγαθού της ελευθερίας την οποία μας χάρισε ο Αναστάς Κύριος”, με την αποστροφή ότι “το εγώ κατακλύζει τις κοινωνίες!”. (Ποιμαντορική Εγκύκλιος επί τω Αγίω Πάσχα 2014) και υπονομεύει την ενότητά τους.

Ο σημερινός πολιτισμός έχει δόγμα το “να περνάμε καλά” και είναι βαθύτατα ναρκισσιστικός, κλειστός, φοβικός. Θεωρεί το διπλανό “απειλή” και την κοινωνία μαζί του ανεπιθύμητη. Αναμφισβήτητα πρόκειται για μια τρομερή οπισθοδρόμηση που ερείδεται σε μια τραγικότερη ομφαλοσκόπηση, όσων την συντηρούν.

Εμείς υπάρχουμε γιατί αγαπάμε (αγαπώ άρα υπάρχω) εμπιστευόμενοι “εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ”. Χαιρόμαστε γιατί έχουμε τη χάρη. Η χάρη, δηλαδή ο Χριστός και το Ευαγγέλιο είναι ελευθερία. Το Ευαγγέλιο είναι αγάπη. Στο χώρο του Ευαγγελίου πάσχει και χαρίζεται ο Θεός. Το Ευαγγέλιο

αγωνιζόμαστε να το κάνουμε ζωή μας με τη χάρη του Θεού.

Να μας έχει ο Θεός γερούς, αδελφοί. Και να χτίζουμε τη ζωή μας με σοφία πάνω στην ταπεινοφροσύνη. Ταπεινοφροσύνη δεν είναι η κακομοιριά ή το αίσθημα κατωτερότητας. Είναι το υγιές αίσθημα και η βάση της συμφιλίωσης που διασφαλίζει τη σχέση, τη σύνθεση και την ενότητα στα πρόσωπα και στις (τοπικές και εθνικές) κοινωνίες.

Θεμέλιο των αναζητήσεών μας είναι “η βεβαιότητα ότι η Εκκλησία δεν ζει για τον εαυτό της. Μεταδίδει τη μαρτυρία του Ευαγγελίου της χάριτος και της αληθείας και προσφέρει σε όλη την οικουμένη τα δώρα του Θεού: την αγάπη, την ειρήνη, την δικαιοσύνη, την καταλλαγή, την δύναμη του Σταυρού και της Αναστάσεως και την προσδοκία της αιωνιότητας” (Μήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου προς τον Ορθόδοξο λαό, Κρήτη, 2016).

Κλείνοντας το λόγο επιτρέψτε μου μια παράκληση: “Παρακαλώ, σουν υμάς, αδελφοί...” (Ρωμ. 12,1) σας παρακαλώ, λοιπόν, αδελφοί, μη λησμονάτε τον εκκλησιασμό. Τον εκκλησιασμό των υπάρξεών σας, του ανδρογύνου σας, της οικογένειάς σας.

Ο εκκλησιασμός είναι το αξονικό συλλογικό έλλειμμα που με απασχολεί, που με προβληματίζει στην προσπάθεια να βρω λύση (εδώ και 40 χρόνια παιδεύομαι) κι ακόμα δεν βρίσκω.

“Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού και Πατρός, και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, εΐη μετά πάντων υμών”. (Θεία Λειτουργία). Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού και Πατέρα, και η ενότητα του Αγίου Πνεύματος ας είναι με όλους σας (μας).

Σας ασπάζομαι όλους. Χαίρετε πάντοτε.